

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: J. M.
(dříve K.)
bytem,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23.5.2018, č. j. RN-705 615 4457-315-MSI

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23.5.2018, č. j. RN-705 615 4457-315-MSI **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobkyni částku **242 Kč**, a to do **30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 28. 7. 2018 žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2018 (vypraveno dne 24. 5. 2018), RN-705 615 4457-315-MSI (dále jen

„napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2017, č.j. 705 615 4457, jímž žalovaná zamítla pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů žádost žalobkyně o invalidní důchod.

2. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov (dále jen „OSSZ Prostějov“) ze dne 20. 6. 2017 nebyla žalobkyně uznána invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaná v námitkovém řízení vycházela z diagnózy, že u žalobkyně se jedná o anomální, disponovanou osobnost s rysy emoční instability, histrionsky strukturovanou se stavem po akutní polymorfní psychotické poruše v listopadu 2015. Dále jde o recidivující migrenózní požití.
4. V námitkách žalobkyně nesouhlasila s posouzením invalidity s tím, že její zdravotní potíže se nemění. Trpí únavovým syndromem, migrénami a v minulosti měla i anorexii. Kvůli migrénám přišla dvakrát o miminko a o bydlení, a nemůže se soustředit na práci.
5. V námitkovém řízení žalovaná vypracovala nový posudek o invaliditě ze dne 18. 4. 2018, v němž dospěla k závěru, že žalobkyně trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, který lze kvalifikovat jako invaliditu právního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) ZDP s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí 35%. Žalobkyně je schopna vykonávat po vzniku invalidity prvního stupně soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3c (schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy). Den vzniku invalidity stanovil lékař žalované dnem 28. 11. 2017, kdy žalobkyně prodělala psychiatrické vyšetření. Dříve nebylo možno vznik invalidity stanovit, protože neexistovaly informace o trvání symptomatologie v současném rozsahu.
6. Vzhledem k uvedenému nebylo možno potvrdit posudek OSSZ v Prostějově a lékař žalované uzavřel, že žalobkyně je ode dne 28. 11. 2017 invalidní v prvním stupni invalidity.
7. Dále se žalovaná zabývala dobou pojištění potřebnou ke vzniku nároku na invalidní důchod. Jelikož ke dni vzniku invalidity byla žalobkyně starší 28 let, činila potřebná doba pojištění pět let z posledních 10 let před vznikem invalidity, tj. z období od 28. 11. 2007 do 27. 11. 2017, kdy žalobkyně dosáhla pouze 1 rok a 203 dnů doby pojištění. Z alternativně stanoveného období dvaceti let před vznikem invalidity (období 28. 11. 1997 do 27. 11. 2017) by žalobkyně docílila pouze 2 roky a 287 dnů doby pojištění.
8. Žalobkyni byla pro účely vzniku nároku na důchod zhodnocena veškerá doba pojištění, která jí byla doložena. Doba vedení v evidenci úřadu práce byla

zhodnocena v maximálním možném rozsahu, tedy po dobu, kdy žalobkyni náležela podpora v nezaměstnanosti či při rekvalifikaci, a dále v rozsahu nejvýše 3 let po dobu, kdy tyto dávky nenáleží.

9. Žalovaná uzavřela, že žalobkyně sice splnila podmínku invalidity, jelikož na základě posudku žalované je invalidní ode dne 28. 11. 2017 v prvním stupni, ale nesplnila druhou podmínku potřebné doby pojištění, a proto jí nevznikl nárok na invalidní důchod.
10. Nad rámec nutného odůvodnění žalovaná uvedla, že pokud žalobkyně doloží další doklady o dosažených dobách pojištění, aby je mohla žalovaná znovu prošetřit, může si znovu podat žádost o invalidní důchod, příp. se informovat na možnost doplacení dobrovolného pojistného za chybějící dobu pojištění.

III. Žaloba

11. Žalobkyně v žalobě uvedla, že dne 25. 5. 2018 obdržela rozhodnutí o invalidním důchodu. Žalovaná dospěla k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav (který trvá déle než 1 rok) a jde o invaliditu I. stupně dle ust. § 39 odst. 1 ZDP, která činí 35% a je přiznána od 28. 11. 2017.
12. S tím žalobkyně nesouhlasí, protože zdravotní stav žalobkyně je stejný od roku 2007 (28. 11. 2007). Zdravotní stav žalobkyně se zhoršuje, proto nesouhlasí s dobou přiznání invalidity, která měla být uznána od 28. 11. 2007. Nikdy jí nebyl vypracován výměr důchodu, ačkoliv na to měla nárok. Podle jejího názoru má nárok na invalidní důchod již od roku 2007.
13. Žalobkyně dále zpochybnila závěry žalované o tom, že v období od února 2009 do 27. 11. 2016 nedosáhla žádnou dobu pojištění. Větší dluhy na pojištění nemá. Není možné, aby se za 12 let nedaly dohledat potřebné doby pro výpočet invalidního důchodu. Celé situaci nerozumí. Žalobkyně požádla o přehodnocení napadeného rozhodnutí soudem.

IV. Vyjádření žalované

14. Ve svém vyjádření žalovaná shrnula výsledky předcházejících řízení a uvedla, že žalobkyně sice splnila po přezkumu v námitkovém řízení podmínku invalidity, ale druhou podmínku – potřebnou dobu pojištění – nesplnila. Z údajů evidence žalované i těch poskytnutých žalobkyní vyplývá, že v alternativně stanovených rozhodných obdobích získala žalobkyně buď jeden rok a 203 dnů doby pojištění, anebo pouze dva roky a 287 dnů doby pojištění.
15. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla žalovaná vypracování posudku Posudkové komise MPSV. Za současného stavu věci navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Správní spisy a posudek PK MPSV

16. Ze správního spisu OSSZ Prostějov a žalované vyplývá, že se jedná již o pátou žádost o přiznání invalidního důchodu. V dřívějších řízeních byla žalobkyně jednou uznána částečně invalidní – ode dne 3. 12. 2007, nicméně i tehdejší její žádost o invalidní důchod byla zamítnuta kvůli nesplnění doby pojištění (rozhodnutí žalované ze dne 7. 2. 2008).
17. Předmětem tohoto správního řízení byla žádost ze dne 4. 5. 2017. V prvostupňovém řízení byl vypracován posudek OSSZ Prostějov ze dne 20. 6. 2017, podle něhož žalobkyně nebyla uznána invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti pouze 25 procent (kpt. VI, položka 11c přílohy k vyhl. o posuzování invalidity), a to z důvodu neurologického postižení.
18. Ohledně otázky potřebné doby pojištění je ve spisu založen osobní list důchodového pojištění (dále jen „OLDP“) ze dne 14. 5. 2018, z něhož vyplývají následující skutečnosti. Žalobkyně skutečně nemá ode dne 12. 3. 1996 do 22. 8. 2004 žádnou evidovanou dobu pojištění, dále stejně tak za období ode dne 3. 2. 2009 do 27. 11. 2016.
19. V rozhodném období 10 let před datem vzniku invalidity (28. 11. 2017) docílila žalobkyně jen 1 rok a 203 dnů doby pojištění, zatímco v období 20 let před datem vzniku invalidity (28. 11. 2017) dosáhla dobu pojištění 2 roky a 287 dnů.
20. Dále krajský soud nechal vypracovat posudek PK MPSV ze dne 30. 5. 2019, přičemž komise zasedala ve složení předsedy komise a odborného psychiatra. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna a byla vyšetřena při jednání komise. Z tohoto vyšetření vyplývá, že chování žalobkyně je emočně labilní s rysy pithiatisko teatrální, až paranoidního nastavení osobnosti s kverulatořními tendencemi.
21. Z dostupné dokumentace a vlastním vyšetřením vyhodnotila PK MPSV základní diagnózu žalobkyně jako psychotickou poruchu se symptomy schizofrenie na úrovni středně těžkého postižení, značně sníženou úroveň sociálního fungování a s ojedinělými atakami a narušením výkonu některých denních aktivit. Tento stav odpovídá i předchozím nálezům a klinickému stavu až do roku 2005, kde byly dokumentovány ojedinělé ataky se značně sníženou úroveň sociálního fungování. Tedy i v minulosti dominuje spíše psychotická porucha a výkyvy nálad a sociální přizpůsobivosti, která má v akutních dekompenzacích symptomy schizofrenie.
22. Z posudkového hodnocení PK MPSV vyplývá, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně podle lékařky žalované je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. (30-45 procent), tedy polymorfní psychotická porucha se symptomy schizofrenie na úrovni středně těžkého postižení, značně sníženou úroveň sociálního fungování s ojedinělými atakami a narušením některých denních aktivit pokles pracovní schopnosti hodnocen na horní hranici položky 45 procent s přihlédnutím k podprůměrnému intelektu a občasným neléčeným migrenosním obtížím. PK MPSV stanovila datum vzniku invalidity ke dni 3. 12. 2007 s tím, že až do data změny právní úpravy ke dni 1.1.2010 šlo o částečnou invaliditu s poklesem pracovní schopnosti 40 procent, a dále ode dne 1. 1. 2010 dále až dosud se jednalo o I. stupeň invalidity (středně těžké postižení srovnatelné se schizofrenní poruchou). Pro stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti nebyly nalezeny důvody.

Žalobkyně je schopna vykonávat pracovní činnost jen s výrazně omezenými nároky na psychické schopnosti a jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě.

23. Invalidita I. stupně trvala i v době odborného psychiatrického vyšetření ke dni 28. 11. 2017. PK MPSV se vyjádřila i k tíži a k dopadům neurologického postižení (recidivující migrenosní stavy – neléčené), které ovlivňuje její pracovní činnost a působí omezení některých denních aktivit při záchvatu. PK MPSV hodnotila toto postižení podle kapitoly VI, položky 11b, kde je uvedeno procentuální rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 10 až 20 procent, v rámci něhož by PK MPSV hodnotila na horní hranici, tedy se závěrem, že toto zdravotní postižení nepůsobí invaliditu žalobkyně.

VI. Posouzení věci krajským soudem

24. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex off), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.
25. Krajský soud ve věci nařídil jednání, neboť shledal, že bude třeba ve věci provést dokazování nad rámec obsahu správního spisu. Jednání se uskutečnilo dne 27. 9. 2019 za účasti žalobkyně i zástupkyně žalované. Zástupkyně žalované se odkázala na své písemné vyjádření. Žalobkyně poukázala na pochybení své obvodní lékařky, která měla údajně vyplnit nesprávně potvrzení adresované na Úřad práce ČR, což způsobilo zhoršení zdravotního stavu. Jinak je ve špatné finanční situaci, momentálně pouze na dávkách pomoci v hmotné nouzi (mimořádná okamžitá pomoc). Zopakovala částečně své žalobní námitky.
26. Krajský soud konstatoval obsah připojených správních spisů a provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 30. 5. 2019. Zástupkyně žalované proti posudku nevznesla žádné námitky a nenavrhla žádné doplnění posudku. Žalobkyně se k posudku PK MPSV vyjádřila v tom smyslu, že sice se závěry posudku v úplnosti nesouhlasí, neboť obsahuje některé nepřesnosti ohledně léčby žalobkyně atd. Žalobkyně znovu poukázala na své migrenosní potíže, které nemůže tišit prášky, projevuje se to do jejího osobního i pracovního života. Jinak ovšem s posudkem PK MPSV vyjádřila souhlas. Dále žalobkyně soudu nabídla ještě potvrzení o pracovní rekomandaci ze dne 12. 12. 2007, kvůli němuž nemohla žalobkyně nastoupit do výhodného zaměstnání. Soud návrh na provedení důkazu touto listinou zamítl, neboť ve věci není relevantní. Ohledně dob pojištění uvedla, že nemá bohužel šanci doplatit si chybějící dobu zpětně. Soud osvětlil žalobkyni situaci ohledně nezapočtení sporných období 12. 3. 1996 do 22. 8. 2004 a 3. 2. 2009 do 27. 11. 2016. Žalobkyně uvedla, že žádné další dokumenty ohledně těchto období soudu jako důkaz nepředkládá. Dále soud rozhodl o tom, že další dokazování ve věci prováděno nebude a dokazování se končí. Zástupkyně žalované navrhla zamítnutí žaloby. Žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému rozhodnutí žalované, jakož i přiznání náhrady nákladů řízení v prokázaném rozsahu.

27. Žaloba je důvodná.
28. Krajský soud předesílá, že v předmětné věci byla spornou otázkou jak podmínka invalidity žalobkyně, resp. datum jejího vzniku, tak i potřebná doba pojištění pro získání nároku na invalidní důchod. Obě otázky jsou z hlediska podmínek vzniku nároku na invalidní důchod provázané a nelze je zcela oddělit. Krajský soud se nejprve zabýval otázkou invalidity žalobkyně.
29. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
30. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
31. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního

stavu rozporů, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, čj. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz).

32. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav věci, tedy posouzení otázky invalidity žalobkyně ve světle předloženého posudku PK MPSV ze dne 30. 5. 2019. Shledal, že PK MPSV vycházela z relevantních lékařských zpráv včetně nálezů doložených k žalobě. Žalobkyně se k jednání PK MPSV bez omluvy nedostavila. PK MPSV zasedala v řádném složení a jejím členem byl odborný psychiatr. V posudkovém hodnocení je velmi komplexně a podrobně rozebrán vývoj zdravotního stavu žalobkyně od počátků jejich obtíží před rokem 2005 až do současnosti, přičemž PK MPSV se zabývala nejen psychiatrickým postižením žalobkyně, ale také jejími neurologickými problémy (migréna a nepříznivé následky ataků této choroby). Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla vyhodnocena psychotická porucha se symptomy schizofrenie na úrovni středně těžkého postižení, značně sníženou úroveň sociálního fungování a s ojedinělými atakami a narušením výkonu některých denních aktivit (kapitole V, položce 3c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.), která žalobkyni k datu vydání napadeného rozhodnutí způsobovala pokles pracovní schopnosti ve výši 45 %. Zdůvodněna je jak samotná volba rozhodujícího zdravotního postižení, tak i jeho dopady na pracovní schopnost žalobkyně včetně pracovní rekomandace. Jako datum vzniku invalidity bylo stanoveno datum 3. 12. 2007, na rozdíl od lékaře žalované v námitkovém řízení.
33. Krajský soud považuje závěry posudku PK MPSV o invaliditě žalobkyně, jejím vzniku i trvání za úplné a přesvědčivé, přičemž proti nim ani ze strany žalované nebyly vzneseny žádné námitky. Tyto závěry navíc korespondují i dřívějším posudku OSSZ v Prostějově z konce roku 2007, na základě něhož byla žalobkyně shledána částečně invalidní, nicméně pro nedostatek doby pojištění jí částečný invalidní důchod nebyl přiznán.
34. To znamená, že zdravotní stav žalobkyně nebyl v řízení o námitkách zjištěn řádně, neboť vznik invalidity žalobkyně se váže již k datu 3. 12. 2007, a nikoliv až k datu 28. 11. 2017. Byly tedy naplněny důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
35. Co se týká sporných dob pojištění, žalobkyně v tomto ohledu nepředložila žádný důkazní materiál, který by mohl zpochybnit závěry žalované, že žalobkyně dobu pojištění nesplňuje. Krajský soud ani ze správního spisu nezjistil, že by úvaha žalované byla v tomto směru zatížena nějakou vadou.
36. Vzhledem k tomu, že při posunu data vzniku invalidity bude nově stanoveno i rozhodné období pro zjišťování doby pojištění, bude úlohou žalované znovu prozkoumat, zda v nově stanoveném období ve smyslu ustanovení § 40 ZDP žalobkyně získala potřebnou dobu pojištění či nikoliv. Není úkolem krajského soudu, aby tento postup žalované sám nahrazoval svou úvahou a předjímal, zda

žalobkyně při takto stanoveném rozhodném období splní či nesplní potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod.

37. V případě, že by žalobkyně ani v nově stanoveném rozhodném období nesplnila podmínku doby pojištění, bude úkolem žalované poskytnout žalobkyni též potřebné sociální poradenství odpovídající její nelehké situaci, zejm. ohledně možností případného doplacení potřebné doby pojištění, příp. poučení ohledně možnosti odstranění tvrdosti zákona (§ 106 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů).

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

38. Krajský soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí ve světle žalobních námitek dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí zásadními vadami, pro které je nutno zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení žalované (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.).
39. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat ve věci žádosti o přiznání invalidního důchodu žalobkyně nové rozhodnutí o námitkách ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti.
40. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měla úspěch ve věci žalobkyně, které vznikly náklady na cestovné k jednání soudu dne 27. 8. 2019.
41. Žalobkyně vyčíslila své náklady podáním ze dne 29. 8. 2019 s tím, že požaduje přiznanou částku vyplatit poštovní složenkou na svou adresu bydliště. Žalobkyně cestovala automobilem z místa bydliště do Olomouce a odtud autobusem do Brna a stejně tak i nazpět, přičemž požadovala přiznání částky 556 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobkyně cestovala proti směrně (do Olomouce), aby odtud mohla cestovat autobusem do Brna, což rozhodně nebylo nezbytné ani účelné, nepřiznal jí krajský soud náhradu nákladů za tuto cestu (Náměšť na Hané – Olomouc – Náměšť na Hané). Místo toho soud vycházel z ceny běžného jízdného vlakem a autobusem dostupného na <https://idos.idnes.cz/vlakyaubusymhdvse/>, podle něhož se jedná v případě trasy Náměšť na Hané – Brno a zpět o 170 km, které lze ujet vlakem v úseku Náměšť na Hané – Prostějov hl.n. a za jízdné 42 Kč (základní) a dále v úseku Prostějov – Brno cestovat autobusem (Arriva Morava, a.s.) v ceně jízdného 79 Kč. Celkem tedy činí účelně vynaložené náklady na jízdné částku 121 Kč jednosměrně, za cestu tam i zpět částku 242 Kč. Tuto částku také krajský soud žalobkyni přiznal jako náhradu nákladů řízení a žalovaná je povinna ji žalobkyni uhradit k jejím rukám ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. srpna 2019

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.